

Nr. 85 (10435) * 2021 m. lapkričio 10 d., trečadienis

Kaina - 0,45 Eur

Šiandien – mėnulio jaunatis,
nuo ketvirtadienio – priešpilnis.

Saulė teka 7 val. 40 min., leisis 16 val. 25 min. Dienos ilgumas 8 val. 45 min.

Vardadieniai: šiandien – Galvainas, Galvyda, Galvydas, Gelvyda, Vaišvila, Vaišviltas, Vaišviltė, rytoj – Dagnė, Martini-jonas, Martyna, Martynas, Martys, Vygenta, Vygentas, Vygirda, Vy-girdas, Vygirdė, penktadienį – Alvė, Alvilas, Irvaidas, Irvainas, Irvainė, Irvyda, Irvidas, Irvydė.

Lapkričio 10 – Pasaulinė mokslo diena taikai ir vystymuisi. Tarptautinė buhalterių ir auditorių diena.

Lapkričio 11 – Šv. Martynas. Paskutinė rudens šventė.

Lapkričio 12 – Ožio diena. Verslo diena.

Kaip fizinis aktyvumas padeda pajusti gyvenimo džiaugsmą
3-4 p.

Kai ima „bėgti“ nosis...
Pagalba prieinama – svarbu išdrįsti kreiptis 4 p.

Namu ūkis 5 p.
„Jei per Martyną antis vandenye, tai per Kalėdas bus ant ledo...“
Kartu su pasaka 8 p.

Neskieptyti serga keliskart dažniau ir sunkiau nei skieptyti

Kauno regiono ligoninėse, priimančiose COVID-19 pacientus, jau pasiektais praeitų metų gruodžio mėnesio piko lygis. Praėjusios savaitės duomenimis, jose buvo gydomi 477 pacientai, kuriems diagnozuota COVID-19 liga. Daugumai iš jų prireikė deguonies tiekimo, o 38 pacientai buvo gydomi reanimacijos ir intensyviosios terapijos (RITS) lovose su dirbtinės plaučių ventiliacijos (DPV) galimiabe.

„Vidutinis RITS lovose gydomų pacientų amžius yra apie 60 metų, o apie 90 proc. šių pacientų yra ne-pasiekėji nuo COVID-19 ligos,“ – pabrėžė Kauno klinikų generalinis direktorius prof. habil. dr. Renaldas Jurkevičius.

Kaip teigiamą Kauno klinikų pranešime, specialistai kasdien vertina situaciją ir atsižvelgdami į ją priima sprendimus dėl paslaugų teikimo ar COVID-19 liga sergantiems pacientams skirtų lovų skaičiaus didinimo. Kauno regiono ligoninėse prieš savaitę buvo paruoštas 50 stacionaro lovų rezervas besikreipiant-

tiems, papildomai 40 lovų su deguonies tiekimu skirta pacientams iš kitų regionų.

Prienų ligoninės direktorės Jūratės Milaknienės teigimu, praėjusių savaitę ligoninės COVID-19 poskyryje buvo gydomi 27 pacientai, trys iš jų – Reanimacijos skyriuje. Iš šio skaičiaus dviejų vakcinos dozėmis paskiepyti yra 4 pacientai. Tai patvirtina faktą, kad neskieptyti žmonės serga keliskart dažniau nei skieptyti. Didžioji dauguma pacientų yra mūsų kratiečiai.

(Nukelta į 2 p.)

GRASTA

AKMENS ANGLIS
BRIKETAI, GRANULĖS

8 687 36216
Kęstučio g. 99, Prienai
www.grasta.lt

VASAROS NUOLAIDOS!!!

UAB „TAUROLIS“
BRANGIAI PERKA
Bulius, telyčias, karves.
Atsiskaitome iš karto. Mokame 6 ir 21 proc. Vežame į Lenkiją.
Tel. 8 687 73 691

METALŲ LAUŽO SUPIRKTUVĖ

FEROMETRA

SUSIKRAUSI
KAPITALĄ,
JEIGU VEŠI MUMS METALĄ

KUUSAMET

8 687 74433
Vasaros g. 50F, Marijampolė

Ar išsisklaidys juodi debesys virš Pociūnų padangės?

Kas svarbiau: turto dalybos ar 21-ojo Europos ir Pasaulio (13,5 klasės) sklandymo čempionatų organizavimas Pociūnuose?

(Nukelta į 2 p.)

Šios skulptūros primena apie Pociūnuose vykusius čempionatus, kurių čia jau buvo surengta aštuoni.

Didikų Pacų giminės paveldo maršrutas Lietuvoje ir... Salvadore

Didikų Pacų pėdsakai – ir pasaulinėje kavos istorijoje

Kai italių pirkliai iš arabiskojo pasaulio mažais kiekiais pradėjo gabenti kavą į Europą, ja mėgautis galėjo sau leisti tik didikai. Tačiau netrukus mistifikuotas juodasis gérimas paplito ir visoje Europoje. Kartu su juo atsirado ir kavinės, pradėjo vystytis kavos gérimo kultūra. Vėliau kavai sparčiai išpopuliarejus visame pasaulyje imta ieškoti ir ekspre-syvesnių jos skonių.

I tokias paieškas leidžiasi ir kavos ekspertas, vieno iš seniausiai Lietuvoje veikiančių kavinių tinklų „Huracan Coffee“ įkūrėjas Vytautas KRATULIS, Salvadore netikėtai atradęs LDK didikų Pacų palikuonių kavos plantacijas. Istorija apie lietuviškųjų „šaknų“ turinčios kavos kelią iš Centrinės Amerikos į Lietuvą V. Kratulis dalijasi ir su „Gyvenimo“ skaitytojais.

– Vytautai, daug metų vertinate kavos kokybę visame pasaulyje, o kaip šis gérimas atsirado Jūsų paties gyvenime?

– Ragauti kavą pradėjau dar mokykloje ir iki šiol tikiu, kad kai jaunas žmogus ima gerti kavą, tai reiškia, kad jis save jau pozicioneja suaugusiųjų gyvenimo atžvilgiu: pradeda gerti kavą, domėtis vaikinais ar mer-

V. Kratulis ir Pacų giminės palikuonis Juan Alfredo Pacas.

ginom, megzti įvairius ryšius.

Mano mama taip pat negalėjo gyventi be kavos, kuri padėdavo sumažinti migrenos skausmą. Taigi aš labai anksti supratau, kad kava – ne tik skanus, bet ir naudingas gérimas.

– Ne kartą esate sakes, jog kavos, kuri pasiekia Jūsų tinklo lentynas, kokybę visada vertinate pats. Dėl to tenka leistis į tolimas, kartais ir pavojingas keliones po kavos pupelių plantacijas: ar šie keliai jus ir nuvedė į Salvadorą?

– Kelionės yra romantizuota mano rutinos dalis. Aš iki šiol esu atsakingas už visą kavą mūsų įmonėje, todėl mūsų lentynose nėra nei vienos kavos, kurios aš pats nesu ragavęs.

Zinoma, ši darbą galėtų atlikti ir kitas žmogus, bet kol kas neturiu mokinio, kuriam galėčiau patikėti tokią atsakomybę ir kuriame matyčiau didelę aistrą visame tame. Juk kavos degustavimas reikalauja daug

žinių ir patirties.

– Apie Salvadorą užsiminiu ne veltui. Tuomet iš Centrinės Amerikos grįzote užmezges ypatingus ryšius – čia susipažinote su LDK didikų Pacų palikuonimis. Papasakokite plačiau apie šią pažintį.

– Tai buvo tikrai labai įdomi istorija. Tuomet Centrinėje Amerikoje lankiausi, kaip vieno konkurso žiurinės. Čia buvo suvažiavę kavos ekspertai iš viso pasaulio: Norvegijos, Japonijos, Graikijos ir kitų šalių.

Kadangi į kavos plantacijas vykome ne pačiai geriausiais keliais, buvome susodinti į džipus. Isėdus į viena iš jų, vairuotojas paklausė:

„Kuris iš jūsų lietuvis?“ Tuomet net susigūžiau, įėmiau teisintis, kad nieko nepadariau ir nieko nepavogiau. Reikia pasakyti, kad tuo laikotarpiu lietuvių Amerikoje nebuvavo labai laukiami dėl savo „žygdarbų“, todėl

(Nukelta į 8 p.)

Ar išsisklaidys juodi debesys virš Pociūnų padangės?

(Atkelta iš 1 p.)

Tokioje kryžkelėje šiandien, matyt, atsidūrė Prienų rajono savivaldybė, nuo kurios priimtų sprendimų priklausys, ar tarp pasaulio sklandymo bendruomenės narių bus išsaugetas Pociūnų aerodromo, o ir visos Lietuvos geras vardas. Aerodromo, kuriame vyko ne vienės tarptautinės varžybos ir buvo sėkmingai organizuoti Europos ir Pasaulio čempionatai. Paskutinis jų vyko šiu metų liepa, kai Europos jaunimo sklandymo čempionato metu Prienų krašte varžėsi 44 jaunuoliai iš 11 šalių. Dauguma jų iš Pociūnų išvyko patenkinti varžybų organizavimui. Neseniai čempionatą organizatoriams atsiustoje stiuarto (FAI atstovas) ataskaitoje atkreiptas dėmesys į puišių organizuotas atidarymo ir uždarymo ceremonijas, kitus varžybų momentus.

Tačiau Tarptautinės aeronautikos biuro atstovai neliko nepastebėję ir Pociūnuose tvyrojusių įtampos. Jų kėlė tai, kad Prienų rajono savivaldybei perduavus Valstybei nuosavybės teise priklausiusių aviacijos sporto ir bendrosios aviakcijos pa-skirties nekilnojamajį ir ilgalaikį materialų turą, jis, pasak Lietuvos sklandymo sporto federacijos prezidento (laikino) **Vlado Motūzoso**, atsidūrė tarsi „tranzite“. Savivaldybei lig šiol nepriėmus sprendimo, kaip ir kokių būdų jis bus išnuomotas ar perduotas pagal panaudą Pociūnuose veiklą vykdžiusiems aviakcijos sporto klubams, kyla pakankamai daug neaiškumų ir rizikų dėl infrastruktūros panaudojimo.

Ypač dėl to turto, kuriuo naujodosi Kauno apskrities aviakcijos sporto klubas, turintis teisę kartu su Lietuvos sklandymo sporto federacija kitų metų vasarą tapti 21-ojo Europos ir 4-ojo Pasaulio (13,5 klasės) sklandymo čempionatų organizatoriumi. Lietuvos sklandymo sporto federacijos paraška dėl čempionatų organizavimo Pociūnuose buvo patvirtinta dar 2018 ar 2019 metais, tačiau sulaukęs Tarptautinės aeronautikos biuro prezidento klausimo apie tai, kaip sekasi ruoštis čempionatui, Vladas Motūza nieko negalejo atsakyti. Mat, jeigu Savivaldybės taryba priims sprendimą vie-nokiu ar kitokiu būdu Pociūnų infrastruktūrą perleisti naujam, šiu metų

Angaras – vienas iš infrastruktūros objektų.

gegužės mėnesį įregistruotam Prienų aeroklubui, nei Lietuvos sklandymo sporto federacija, nei Kauno apskrities aviacijos sporto klubas neturė (kaip, beje, ir iki šiol neturi, tik saugo – aut. p.) jokių teisių į čempionato organizavimui ir vykdymui reikalangi infrastruktūrą. Taigi visai realu, kad Lietuva gali prarasti galimybę organizuoti Europos ir Pasaulio čempionatą ir sugriauti daugiau kaip du dešimtmečius kurtą gera įvaizdį.

Pasaulio sklandymo sporto čempionato iniciatoriai, jausdami susirūpinimą dėl Lietuvos sklandymo sporto federacijos galimybių 2022 metais Pociūnuose organizuoti Europos ir Pasaulio sklandymo čempionatus, raštu nustatė terminą iki 2021 m. lapkričio 15 dienos informuoti apie čempionatų surengimo galimybes.

Apie gautą raštą federacijos prezidentas informavo Prienų rajono savivaldybės merą **Alvydą Vaicekauską**. Spalio paskutinę savaitę vykės pokalbis, kuriame dalyvavo ir vice-merė **Loreta Jakinevičienė** bei Savivaldybės administracijos direktorės pavaduotojas **Algis Marcinkevičius**, išeš nedaug aiškumo.

Paaikšėjo tik tai, kad iki lapkričio 15 dienos jokio sprendimo dėl turto nebės. Vladas Motūza neįgirdo ir pažado, kad tikrai bus raštas, garantuojantis galimybę pasinaudoti Pociūnų aerodromo infrastruktūra. Atsakymas buvo pažadėtas po ilgojo savaiglio, tačiau ir praėjusio pirmadienio ryta dar jo nebuvė. Be to, pasigirdo ir minčių, kad galima metus praleisti ir be tarptautinių varžybų. Bet galimi organizatoriai taip nemanė, nes iškart išskil grėsmė ir Tarptautinių varžybų tarkaraštyje įrašytam Pociū-

nuose 2023 metais planuojamam rengti Akrobatinio sklandymo čempionatui.

Sena liaudies išmintis byloja, kad prarasti pasitikėjimą – labai lengva, o atgauti – sunku. Tai liudija ir Čekijos pavyzdys. Šioje šalyje šiemet turėjo vykti Europos ir Pasaulio akrobatinio skraidymo čempionatai. Kilus konfliktui tarp šalies akrobatinio sporto federacijos prezidento ir būsimo varžybų direktoriaus, čekai liko be nieko. Pasaulio čempionatas buvo perkeltas į Lenkiją, žinoma, su nuostoliais, nes, pasikeitus datai, Jame negalėjo dalyvauti amerikiečių ir kai kurių kitų šalių akrobatinio skraidymo meistrai. Europos čempionato visai nespėta surengti, o Čekija ilgam iškrito iš tarptautinių varžybų tvarkaraščio. Ar taip negali atsitiktai ir didžiausiai Baltijos šalyse sklandymo bazę turintiems Pociūnams? Naturaliai kyla ir klausimas, ar čempionatų atsakymas būtų geriausias variantas? Ar kiemo žaidimai tikrai svarbesni už visos Lietuvos reikalus?

Beje, ir Prienų, nes varžybų laukia ne tik sportininkai, bet ir verslininkai, bei dauguma mūsų krašto žmonių. Turim pavyzdžių, kai pirmujų čempionatų metu užsimezgė ryšiai išsago į verslo partnerystes ir gražų bendradarbiavimą.

Beje, atrodo, kad Pociūnų situacija jau tapo ne tik vietas kiemo rūpesčiu. I galimų sprendimų dėl susidariusios situacijos ir aviacijos sporto bei suplanuotų tarptautinių varžybų tūstumino užtikrinimo paiešką Vyriausybės pavedimu jau išsijungė ir valstybinės institucijos.

Ramutė Šimukauskaitė

Prienų rajono savivaldybės tarybos Kultūros, švietimo ir sporto komiteto pirmininkas **Deividas DARGUŽIS**:

– Manau, kad čempionatą galima organizuoti, tik labai svarbu, kad viskas vyktų sklandžiai, kad nei dalyviai, nei svečiai neįstū diskomforto. Būtent to, ką juto šiai metais vykusio jaunimo čempionato dalyviai.

Prienų rajono savivaldybės meras **Alvydas VAICEKAUSKAS**:

– Savivaldybė niekada nepriestaravo sklandymo čempionatų Pociūnuose organizavimui. Ir ši kartą iniciatyvą organizuoti Europos ir Pasaulio čempionatą palaikome. Kaip ir anksčiau galėsime svarstyti ir dėl paramos renginiui skyrimo iš Savivaldybės sporto rėmimo programos. Galimybė naudotis Pociūnų aerodromu užtikrinime. Dėl aviacinio turto sprendimai nėra priimti, todėl su juo susijusių komentarų pateikti negaliu. Galiu tik pažymėti, kad KAASK kreipėsi į Vyriausybę dėl Vyriausybės nutarimo, kuriuo aviacinis turtas perduotas Savivaldybės nuosavybėn, panaikinimo. Taigi dabar dar reikia slalaukti ir Vyriausybės pozicijos.

Susidariusią situaciją komentuoja:

Prienų rajono savivaldybės mero pavaduotoja Loreta JAKINEVIČIENĖ:

– Europos sklandymo čempionatai Pociūnuose rengiami jau seniai, jie tampa gražia tradicija. Jų laukia ne tik sportininkai, bet ir verslininkai, mūsų krašto žmonės. Tai savo išraižėja sporto šventė, kurioje dalyvauja sportininkai iš įvairių šalių ir kuri garsina ne tik Lietuvą, bet ir Prienų kraštą. Šiai metai liepos 10-ają startavo Europos jaunimo sklandymo čempionatas, kuriame savo jėgas bandė 44 jaunuoliai iš 11 valstybių – Lietuvos, Čekijos, Danijos, Suomijos, Vokietijos, Vengrijos, Nyderlandų, Lenkijos, Rumunijos, Slovakijos ir Jungtinės Karalystės. Manau, kad jeigu ikyks taip, kad kitą vasarą nebus organizuojamas čempionatas, bus žingsnis atgal, o ne į priekį.

Seimo narys Andrius KUPČINSKAS:

– Nepaisant visų susiklosčiusios situacijos aplinkybių, norėčiau atkreipti dėmesį į tai, jog ši situacija yra itin nepalanki 21-ojo Europos ir 4-o pasaulio sklandymo (13,5 klasės) čempionatų organizavimo Pociūnų aerodrome kontekste. Čempionatų organizatoriams iki lapkričio 15 d. negavus šiuo metu savivaldybei priklausančio ir čempionatų organizavimui būtino turto, čempionatai neįvyks. Taip pat dėl dabartinės situacijos jau yra praleistas paraškų pateikimas dėl tarptautinių sklandymo čempionatų Pociūnuose organizavimo 2022–2025 metais.

Atsižvelgdamas į tai, norėčiau paskatinti Prienų r. savivaldybė objektyviai įvertinti ir išspręsti susiklosčiusią situaciją ne tik dėl Lietuvos vardo garsinimo, bet ir dėl tokų čempionatų naudos Prienų kraštui.

Neskiepty serga keliskart dažniau ir sunkiau nei skiepty

(Atkelta iš 1 p.)

Pacientams taikomas simptominis gydymas

– COVID-19 ligos gydymui dažniausiai taikomas simptominis gydymas. Dusulių jaučiantiems ligoniams dažniausiai reikalinga deguonies terapija (deguonies kaukės), o išsvyčiusiems sunkiai ligos forma, esant kvėpavimo nepakankamumui, yra taikoma dirbtinė plaučių ventiliacija. Visų reikiamų medikamentų ligonių turi. Medikai kasdien konsultuojasi su Kauno ligoninės infekcinių ligų gydytojais, Kauno klinikų reanimatologais, – pabrėžė Prienų ligoninės direktorė J. Milaknienė.

Nors iki šiol dar nėra sukurta antivirusinių vaistų, kurie galėtų COVID-19 liga sergančio paciento organizme sunaikinti virusą, arba nuslopinti jo dauginimą, ištaigos vadovė papasakojo, kokią gydymo taktiką išprastai naudoja medikai.

Mokslynių tyrimai parodė, kad antivirusinis vaistas remdesivirasis gali padėti sunkiai ligos sergančiems pacientams, sutrumpinant jų sveikimo laiką ir pagerinančius gydymo rezultatus. Deksametazonas (kortikosteroidas) taip pat naudingas, kai sergama sunkiai ligos forma ir pacientams yra reikalinga deguonies terapija. Taip pat gydymui yra naudojama pasveikusiu nuo COVID-19 ligos plazma, kurioje yra sukėlėjų neutraliuojančių antikūnų. Tuo tarpu priešmaliarinis vaistas hidroksichlorochininas nesuteikė papildomos naudos gydant COVID-19 pacientus, o kai kuriems šis vaistas turėjo šalutinį poveikį, tai įrodyta tyrimais, – teigė J. Milaknienė, pridurdama, kad šiuo metu yra atliekama keletas klinikinių tyrimų, kurių metu tiriami tam tikri antivirusiniai vaistai bei antikūnų preparatai.

Naudoja pažangų High flow metodą

Prienų ligoninė yra išsigijusi tris didelio srauto deguonies terapijos (High flow) aparatus. Anot ligoninės vadovės, didelės tēkmės deguonies terapijos prietaisuoje naudojamas pašildytas ir sudrėkintas tam tikros pastovios koncentracijos deguonis, tiekiamas iki 50–60 l/min. tēkmė. Sie prietaisai geba sumažinti negyvajį plaučių tarą, kuria teigiamai slėgi iškėlimo pabaigoje ir taip pagerina deguonies pasisavinimą.

O taikant deguonies terapiją pro nosies kaniules ar veido kaukę, deguonies tēkmė neviršija 10–15 l/min., toks deguonis būna mažiau susildytas, sudrėkintas, nepastovios koncentracijos ir nesukuria reikia-

mo slėgio gradienčio.

– Tai lemia esminį High flow metodo pranašumą prieš minėtās išprastines deguonies terapijos priemones. Šio gydymo metodo naudojimas gali gerokai atitolinti endotrachējinę intubaciją bei dirbtinę plaučių ventiliaciją ar padėti jų išvengti.

Kraštinės sunkios būklės pacientams taikoma dirbtinė plaučių ventiliacija, ligoninė turi 6 tam skirtus aparatus, – kalbėjo J. Milaknienė.

Passak jos, visose Lietuvos ligoninėse, neišskiriant ir Prienų ligoninės, taikomi tokie patys COVID-19 ligos gydymo metodai. Vienas gydymo metodas – ekstrakorporinė membraninė oskigenacija – taikomas tik III lygio gydymo ištaigose. Tai – dirbtinės kraujotakos technika, kritinių būklų metu palaikanti gyvybiškai svarbių plaučių ir širdies funkciją, – patikslino pašnekovę.

I kitas ligonines perkeliами tik išimtiniais atvejais

Prienų ligoninės direktorė pasakojo, kad sergančių kovid artimieji labai nori ir kartais net reikalauja, kad pacientai būtų perkelti į Kauno ligonines. Tačiau ji akcentuoja, kad tik labai retais atvejais ligoninės gydytoojams tai pavyksta padaryti.

– Taip yra dėl to, kad ir Kauno, ir kitų Lietuvos miestų ligoninės, kuriose gydomi koronavirusu sergančių pacientai, yra užimtos beveik 90 proc. Be to, pacientui taikant High flow terapiją, greitosios medicinos pagalbos automobilii jo pervežti neįmanoma, nes GMP neturi tokios įrangos, kuri yra naujovė Lietuvoje, – paaikšino Prienų ligoninės direktorė J. Milaknienė.

Nors atsiranda vis daugiau medikamentinių būdų, kaip pagelbėti sunkesnės būklės pacientams, vertėtų labiau pasitikėti mokslu, kuris siūlo žmogui nieko nekainuojančią gyvybių apsaugą – vakcinas nuo COVID-19 ligos.

Per praėjusią savaitę Prienų ligoninėje atlikti 253 PGR tyrimai: 207 pacientams (60 teigiamų), 46 medikams (1 teigiamas). Atlikti 124 greitieji antigenų testai (1 teigiamas).

Parengė Dalė Lazauskienė

Vyriausybėje svarstomi nauji COVID-19 prevencijos sugriežtinimai – juos priėmus lauktu pokyčiai

Pirmadienį Vyriausybėje buvo pristatyti nauji siūlymai, kaip būtų galima sugriežtinti COVID-19 prevencijos priemones. Jei nauji siūlymai bus priimti, gyventojai jau netrukus sulauksi rimų pokyčių.

Pirmas Vyriausybėje svarstomas sugriežtinimas – privalomos izoliacija po kontaktu su sergančiu žmogumi ne tik nevakcinuotiemis asmenims, kaip buvo iki šiol, bet ir vakcinuotiemis. Izoliaciją vakcinuotiemis asmenims būtų galima nutraukti gavus neigiamą testo rezultatą. PGR testas turėtų būti atliktas ne anksčiau nei 3 dieną po didelės rizikos sąlyčio.

Antras svarstomas sugriežtinimas – įpareigojimas visiems gyventojams dėvėti tik medicinines kaukes ar respiratorius.

Trečias siūlomas sugriežtinimas – Galimybė pasas nuo gruodžio 6 dienos turėtų būti taikomas vaikams nuo 12 metų. Šiuo metu Galimybė pasas taikomas tik nuo 16 metų. Galimybė pasos galiojimas turėtų būti 7 mėnesiai.

Svarstoma ir apie privalamą profilaktinį testavimą kai kurioms grupėms. Privalamai testuotis turėtų asmenys, dirbantys medicinos, slaugos, globos, švietimo sektoriuose, jei po pilnos vakcinacijos praėjus 180 dienų asmuo nesiskiepija sustiprinančiaja vakcinos doze.

Gyvenimas – šeimai apie sveikatą

Parengė Romualda Bartulienė ir Veronika Pečkienė

Kaip fizinis aktyvumas padeda pajusti gyvenimo džiaugsmą

Ar galite prisiminti įvykį, apie kurį nedvejodami pasakyti užtikrėtai: „Ta akimirka pakeitė mano gyvenimą“?

Visame pasaulyje fiziškai aktyvūs žmonės jaučiasi laimingesni ir labiau patenkinti gyvenimu. Ir visiškai nesvarbu, kokią veiklą jie mėgsta – vaikščioti, bėgti, plaukioti, šokti, važinėti dviračiu ar žaisti sportinius žaidimus, kilnoti svorius ar užsiūmti jogą. Tokie žmonės dažniau siekia savo tikslus, turi gilesnį dékingumą, meilės ir vilties jausmą. Žmonių, kenčiančių létinius skausmus, fizinę negalią, sergančių sunikomis psichinėmis ir fizinėmis ligomis, ir net slaugos ligoninių pacientų tyrimai įrodė, kad psychologinė ir socialinė fizinio aktyvumo nauda nepriklauso nuo asmens fizinio pajėgumo ir sveikatos būklės. **Viltis, prasmė ir bendrystė – pirmiausia siejami su judesiu, o ne su fizine forma.**

Tačiau kaip fizinis aktyvumas skatina žmogų būti laimingesnį? Kodėl fizinis aktyvumas džiugina? Visiškai paprasta – psychologinio judėjimo poveikis nepalyginamai didesnis nei endorfinų antplūdis. Judėjimas daro didelę įtaką daugeliui galvos smegenyse esančių cheminių medžiagų, kurios mums teikia energiją, mažina nerimą ir apsaugo mums nuo depresijos, panikos priepuolių. Nuolatinis fizinis aktyvumas palaiko galvos smegenų fizinę struktūrą, kad būtume imlesni džiaugsmui ir socialiniams bendravimui. Judėjimas yra vienintelis bendravimo su pasauliu būdas, todėl mūsų biologija apima tiek daug judėjimo teikiamų priviliumų. Pirmiausia judėjimo naudą rodo tai, kaip galvos smegenys ir kūnas skatina norą gyventi, bendravimo norą (žmonės yra laimingesni, kai yra bendruomenėje, jie tada ne vieniši), atskleidžia mūsų gerąsias puses ir leidžia pamatyti kitų gerąsias savybes, leidžia patirti visa, ką turime žmogiškiausio. Tai viena iš priežasčių, kodėl visose kultūrose **judėjimas yra džiugiausią ir prasmingiausią tradiciją pagrindas.**

Bégimas, važiavimas dviračiu, žygiai pėsčiomis, plaukimasis, įvairios mankštos, šokiai ar jogos... viskas, kas verčia judeti ir dažniau plakti širdį, prisideda prie to, kad mūsų pri-

gimtis atlygintu už norą nepasiduoti. Svarbu – nuolatinis vidutinis intensyvumas, tiesiog daryti tai, kas jums vidutiniškai sunku ir turėtų tapti bent 20 minučių. **Nuolatinis fizinis aktyvumas laikui bėgant įpratina galvos smegenis pamėgti mankštintis**, norėti tai daryti vis ilgiau, dažniau ir jausti poreikį. Tai – vaistas. Judėjimas tampa nenugalimu įpročiu tik tada, kai jis malonus. Smegenys, suprasdamos, kad dedamos pastangos, padeda formuoti naują išprotį.

Ir vis dėlto žmonės yra aktyvūs nevienodai. Mokslinkai nustatė, kad polinkis būti aktyviam iš dalies yra paveldimas – apie 50 proc. fizinio aktyvumo skirtumų lemia genetika. **Elgesio genetika** nauja sritis, tyrimo metodai tobuleja, atsiranda naujos ižvalgos, be to, ne viskas priklauso ir nuo genų. Aktyvumui turi įtakos ir daug psichologinių, socialinių ir aplinkos veiksnių. Kita vertus, kiekvienam įdomu sužinoti, kokie gi tie mūsų genai... Kai pradedu stebeti judėjimo poveikį, nesu tikra, kas vyksta smegenyse, bet pastebiu, kas vyksta mano mintyse. Ir tada neabejoju, kad tai **geriausias atrastas priešnuodis** kankinančiam nerimui bei priemonė nereikalingoms minims išblaškyti. Toks poveikis labiau išryškėja nuolat sportuojančių. Reguliarius fizinis aktyvumas sustiprina ryšius tarp nerimų slopinančių smegenų sričių, nervų sistemos būsenas tampa labiau subalansuota ir mažiau linkusi pasiduoti „pulk arba bék“ reakcijai.

Judėjimas taip pat yra vienas iš būdų žmonėms suartėti. Solidaru-

mo jausmas padeda paaiškinti, kodėl treniruoklių salės, sveikatingumo klubai ir sporto komandos draugai jaučiasi kaip šeima, kodėl žmonės igya jėgą, kai susiburia, prisijungia vieni prie kitų pavaikščioti ar pabėgioti – kad pasijustų sveikesni. Kollektivinius veiksmus mums primena, kad esame kažko dalis, o judėjimas bendruomenėje primena, kur mūsų vieta.

Psychologai kolektivinių džiugesių ižvelgia šokio ir grupinės jogos **sinchronijoje**, būtent tuomet, kai sutartinai kartu judame. Vienas reikšmingiausių kolektivinio džiaugsmo momentų yra išnykstančių ribų jausmas. Tai galime pajusti tada, kai nebeliaukto, kas tave riboja arba tiesiog atsiranda fizinio ryšio pojūtis. Socialinis ryšys paskatina endorfinų antplūdi, padendant sutvirtinti mūsų bendrystei (išvairios pagalbos formas, juokas, dainavimas, šokis, pasakojimai). Kai judame drauge, tam tikru svarbiu požiūriu susiejame savo likimus ir prisidedame prie gerovės tų, su kuriais judame. Atrodo, kad turime bendrą tikslą, jungiamą bendrų vertibių ir veikiantį kaip vieną vienetas. Tai ne tik sustiprina, bet ir pakelia dvasią, tampame labiau linkę manyti, kad atsiranda daugiau teisingumo, kad žmonės iš prigimties yra labiau geri nei blogi, ir problemos, dėl kurių protestavome, yra išsprendžiamos. Istorikas W.H. McNeillias rašo:

„Euforinis atsakas į buvimą drauge per giliai išišaknijęs mūsų genuose, kad jo ilgainiui netektume.

(Nukelta į 4 p.)

Kodėl kraujuoja dantenos?

„Pastebėjau, kad valant dantis pakraujuoja dantenos. Kodėl tai atsitinka ir ką daryti, kad kraujavimas liautysi?“ – domisi laikraščio skaitytoja. Apie tai kalbamės su burnos higieniste Julita DZIDZEVIČIŪ, burnos higienos kabinetė „Sava šypsena“ įkūrėja.

Provokuoja ligos, vaistai, higiena

Pasak burnos higienistės Julitos Dzidzevičės, kai dantenos būna paraudusios, jautrios, gali pakraujioti (dažniau valymo metu) esant uždegimui (gingivitui). Dantenų kraujuvimą provokuoja létinės ligos (kraujo, kepenų, cukrinio diabeto), kartais – vartojami vaistai (pavyzdžiui, kraują skystinantys). Tai nutinka ir dėl nusilpusio imuniteto, persirgusiu peršalimo ligų (pavartoju vaistų;

taip pat vitaminų, ypač C, B12 trūkumo.

Moterims ši problema gali padažnėti įvairiausiai gyvenimo periodais: lytinio brendimo, nėštumo, kūdikio maitinimo ar menopauzės laikotarpiu.

Kraujuoja dantenos ir dėl nepilnai išgydytų dantų, nekokybiskų plombų, netvarkingų protezų, plokštelių, specifinių bakterijų, virusų, bet dažniausiai dėl netinkamų ar nepakankamų dantų bei burnos ertmės priežūros.

„Dantenų uždegimą sukelia apnašos, kuriose gausu iš seilių ir maisto likučių patekusių bakterijų. Jos prilimpa prie dantų paviršiaus ir sparčiai dauginasi. To galima išvengti stropiai prižiūrint dantis,“ – pastebi burnos higienistė.

„Kodėl svarbu valyti minkštias dantų apnašas? Apnašos – palanki terpė mikroorganizmų dauginimuisi, kurie, patekę į dantenų ir dantų audinius, sukelia uždegimą. Pamažu minkštostis apnašos kietėja (mineralizuojasi), virsta akmenimis. Ši procesas skatina prasta burnos higieną, ypač saldus maistas bei gėrimai.

(Nukelta į 6 p.)

Kai ima „bėgti“ nosis...

Įsibėgėjant drėgnims, šaltiems orams neretam ima „bėgti“ nosis. Dažniausiai galvojame, kad esame peršalę. Tačiau peršalimas – tik viena slogos priežasčių.

Kas dar provokuoja sloganą? Apie netiketas slogos priežastis kalbamės su Prienų ligoninės gydytoja otorinolaringologe Julija SNEIDER.

– Kai lyja ir šalta, dažniau čiaudime ir šarpščiame nosimi, manydami, kad peršalome. O gal kalatininkas – prastasoras?

– Taip, tai tiesa. Slogos priežastimi gali būti ne virusai, o ūmgaujas organizmo reakcija į oro temperatūros ir slėgio pokyčius. Esant prastam orui trinka nervų sistemas ir kitų organų veikla. Dėl organizmo reakcijų į pablogėjusias oro salygas nosyje pagauseja gleivių, – ir taip pasireiškia sloga.

– Tokiu atveju lašai nuo slogos nepadeda?

– Kai slogos priežastis – pablogėjusios nekomfortiškos oro salygos, jokie lašai nelgelbsti. Atvirkšciai, jie gali tik pabloginti savijautą.

– Ar gali būti alerginė sloga? Nors ji dažniausiai pasireiškia pavasarį ir vasarą.

– Deja, alerginė sloga pasireiškia ne tik įvairių augalų žydėjimo metu. Visais metų laikais alerginė sloga provokuoja įvairūs grybeliai, pelėsiai.

– Nosies gleivinę erzina ir džiovina labai sausas oras...

– Šildytuvai, centrinis šildymas butuose ne tik šildo, bet ir sausina orą. Tai kenka mūsų sveikatai: odai, akių bei nosies gleivinei. Kas vyksta, kai nosies gleivinė išsausėja? Ji tampa labai jautri įvairiems alergenams, bakterijoms bei virusams.

Tai vėlgi išsaukia nosies paburkimą, slogą ar kraujavimą iš nosies. Todėl rudenį ir žiemą nepamirškite nuolat védinti gyvenamąsias bei darbo patalpas, pagal poreikį naujoti oro drékintuvus.

– Vyrauja nuomonė, kad pandemijos metu nešojant medicinines kaukes gali pasireikšti odos sudirginimas, sloga... Kaip yra iš tikrujų?

– Taip, nuo medicininių kaukių daliai patientų gali būti kraujavimas iš nosies, joje formuotis pūlinukai; oda apie nosį, lūpas, ties smakro linija gali būti šiurkštī.

Pandemijos laikotarpiu atsirado tokis terminas „aknė nuo kaukės“, kai pacientus lūpas, nosies, smakro zonoje vargina raudoni spuogai, bérmai ir pan.

– Kokie būtų patarimai besi-

„Net trumpam išėję į šaltą orą apsilirkite striukę, vartokite vitaminingus lietuviškus produktus, – atkreipia dėmesį Prienų ligoninės gydytoja otorinolaringologė Julija Schneider.

saugantiems „aknė nuo kaukės“?

– Pacientai klysta probleminę odą valydamai spiritu. Veidą derėtų prasti švelnia be alkoholinė prieimone – geliu ar losjonu. Blogai, kai žmonės užsideda medvilninę kaukę ir ją nešioja visą savaitę. Jas reikia skalbtį ir lyginti karštū lygintuvu. O medicininę kaukę panaudojus derėtų išmesti. Ir dar. Išeinant iš patalpos į lauką iš karto ją nusiimkite, kad išvengtumėte „siltnamio“ efekto, – po ja nesiveistų bakterijos.

– Kokios dar priežastys netiketas slogos?

– Ne veltui sakoma: „visos ligos nuo nervų“... Patyrus didelę įtampą, stresą organizmo reakcija į tai gali pasireikšti vandeningo arba gleivinė sloga. Ir tada pradedama šarpšti...

– Ką patartumėte šaltajam metu periodui, kad nosies šarpimas mus aplankytų kuo rečiau?

– Pirma, rengis pagal oro sąlygas. Kai pacientas sako „ai, aš tik iš mašinos...“. Ne, išėjai iš mašinos, – užsidék striukę. Antra, miegokite prie atviro lango, kad mięgamajame nebūtų sausas oras.

Trečia, jeigu pajutote, kad prasideja sloga, neskubėkite iš karto lašinti lašų. Geriausia jūros druskos vandeniu ar paprastu negazuotu mineraliniu vandeniu plaukite nosi. Galima vaistinėje išsigyti drékintancių purškalų su hialuronu rūgštimi nuo virusų. Ketvirta, valgykite vitaminingą maistą, pavyzdžiu, lietuviškus raugintus kopūstus, o ne atvežtinius ananasus, neaišku, kur ir kiek laiko gulėjusius...

– Dėkui už įdomų pokalbi, nau dingus patarimus. Būkime sveiki.

Kalbėjosi Veronika Pečkienė

Pagalba prieinama – svarbu išdrįsti kreiptis

Dėl pandemijos sukelto išbandymų daugeliui dabar sunkiau nei įprastai, todėl svarbu žinoti, jog kreipimasis pagalbos į specialistus – ne gėdingas, o pagirtinas žingsnis.

Respublikinės Vilniaus psichiatrijos ligoninės specialistės – psychologė Sonata Marčenienė ir medicinos psychologė Kristina Engesser – pažymi, kokias nemokamas psychologinės pagalbos ir emocinės paramos galimybes šalyje turi kiekvienas pilietis.

Pirmojo kreipimosi baimė – natūrali

Anot S. Marčenienės, neretai vizitą pas bet kurį gydytoją, ypač pirmajį, žmonės atidėlioja, tikisi, jog problema susitarkys savame, pirmiausia ieško informacijos interne, pokalbių forumuose, „googling“ simptomus, tikėdamiesi kažkokiu universaliu, stebuklingu sprendimų. „Lygiai taip pat nutinka ir prieš kreipiantis į psichikos sveikatos specialistus. Galbūt netgi dar dažniau atidėliojame, jeigu tai yra pirmas kreipimasis ir jeigu anksčiau nesame to darę“, – teigia psichologė.

Pirmojo kreipimosi baimė – natūrali ir suprantama, nes kiekviena nauja situacija mums kelia tam tikrą nerimą, būgštavimus, diskomfortą, įtampa.

„Iš dalies tai susiję su vis dar egzistuojančiais mitais, jog psichikos specialistai gelbsti tik akivaizdžių psichikos sutrikimų turintiems žmonėms, jog po kreipimosi būsi tarsi kažkokiu būdu „pažymėtas“ ar tai gali turėti kažkokį neigiamų pasekmių ateityje. Matyt, šis požiūris ir šie mitai vis dar kaip raibuliai sklinia iš senesnų laikų“, – visuomenėje vis dar egzistuojančią psichikos sutrikimų turinčių

žmonių stigmatizaciją pažymi S. Marčenienė.

Po truputį mažėja stereotipu

Kita vertus, psichologė S. Marčenienė tvirtina, kad vyksta tam tikri teigiami poslinkiai, daugėja informacijos viešojoje erdvėje, kinta žmonių požiūris, ypač jaunesnių, kurių dauguma jau drąsiai kreipiasi į specialistus. Taip pat pastebima, kad drąsėja ir vyrai, kurių anksciau to privengdavo. Visa tai leidžia manyti, kad visuomenėje mažėja stereotipu, susijusių su psichikos sveikata.

Taigi, jei turite abejonių dėl kreipimosi, patariama pokalbių su specialistu pradėti būtent nuo to, kaip sunku ir neramu buvo užsi-registravoti konsultacijai. „Nuostata, kad atėjau tiesiog pasikalbėti apie savo sunkumus, kad galiu ne tik lauki klausimų, bet ir pats ar pati klausti, išsakyti savo būgštavimus, gali padėti jaustis ramiau, labiau pasitikėti specialistu“, – pastebi pašnekovė.

Nemokamos pagalbos galimybės – įvairios

Dažnai pokalbis su psichologinės pagalbos ar emocinės paramos telefonu linijų konsultantais gali suteikti padrąsimą

Anot psychologė Sonatos Marčenienės, pirmojo kreipimosi baimė – natūrali ir suprantama.

(Nuotr. iš asmeninio archyvo)

ir padėti įveikti pirmojo kreipimosi baimę. Todėl, išgyvenant emocinius sunkumus, medicinos psychologė K. Engesser rekomenduoja kreiptis į pagalbos linijas, kurių visą sąrašą galima rasti nacionalinėje platformoje „Pagalba sau“ interneto svetainėje www.pagalbasau.lt/pagalbos-linijos/.

„Kai kurios pagalbos linijos yra bendrinės, skirtos visiems, kitos – orientuotos į skirtinges gyventojų grupes, pavyzdžiui, moteris, vaikus, jaunimą, tėvus, vyrus, amžiaus ar savižudybės križę patiriančius asmenis. Taip pat yra pagalbos linijos, kur pagalba teikiama rusų kalba“, – pabrėžia K. Engesser, pridurdama, kad tokie pokalbiai yra anonimiški, o psichologinę pagalbą ar emocinę paramą dažniausiai teikia apmokyti savanoriai, psichologai, psichoterapeutai, kiti psichikos sveikatos specialistai.

Patyrus sunkius išgyvenimus – darbo netekimą, skyrybas ar kitus netikėtus, psichologiškai sudėtingus pokyčius, kiekvienas gali

Medicinos psychologė Kristina Engesser nurodo, kad visą pagalbos linijų sąrašą galima rasti nacionalinėje platformoje „Pagalba sau“.

(Nuotr. iš asmeninio archyvo)

gauti nemokamai iki penkių psichologo konsultacijų savivaldybių visuomenės sveikatos biuruose. Patiriant psichikos sveikatos sunkumų nemokama psichologinė pagalba teikiama psichikos sveikatos centrose ir tam nereikią gydytojo siuntimo. Jeigu reikalanga pagalba dėl psichikos ir elgesio sutrikimų atpažinimo ar gydymo, galima kreiptis į psichiatrą psichikos sveikatos centre.

Patiriantiems artimo žmogaus smurtą nemokamai ir konfidenциālią pagalbą siūlo specializuotas kompleksinės pagalbos centrai (SKPC) (www.specializuotos-pagalboscentras.lt/kontaktai/).

Išgyvenantiems krizę ar esant ūmiai būklei, kai gresia pavojus sveikatai ar gyvybei, reikėtų skambinti 112. Tokiai atvejais būtinoji pagalba nedelsiant teikiama prie-mimo-skubios pagalbos ar krizių skyriuose.

Būtina paminėti, kad kiekvienas gali geriau rūpintis savo psichikos, kaip ir fizine, sveikata pasitelkdamas patikimus interneto puslapius, tokius, kaip www.pagalbasau.lt, ar naudodamas tokiomis internetinėmis programėlėmis, kaip „Ramu“, „Pauzė“, „Mindletic“. Jos skirtos savipagalbos įgūdžiams, sąmoningumui ugdyti, taip pat gali padėti panikos atakos metu.

Kodėl nereikėtu atidėlioti ir delstti?

Perspėjama, kad kai kurios psichologinės būsenos be specialistų pagalbos gali gilėti, išseneti, vis labiau trikdyti žmogaus adaptaciją, apimti vis platesnes žmogaus funkcionavimo sritis. Neretai galioja taisyklė: kuo ilgiau tėsiasi sutrikimas, kentėjimas, tuo ilgesnis gali būti atsistatymo, resursų atkūrimo procesas, gali prireikti netgi stacionarinės pagalbos ligoninėje.

Svarbu atminti, kad net ir vienas pokalbis tinkamu laiku gali padėti pasiusti geriau, o su teikta patikima informacija, problemų ir jausmų įvardijimas gali sužadinti pasitikėjimą, viltį, paskatinti spręsti problemas.

„Jau vien nusiteikimas, pasiryžimas kreiptis pagalbos gali padėti jaustis drąsiau ir kitose gyvenimo srityse, paskatinti jausmą „aš galu“, išeicių ieškojimą“, – pažymi psychologė S. Marčenienė.

Užs. Nr. 108

Projektas „Kartu mes galime viską!“
yra finansuojamas Valstybinio visuomenės sveikatos stiprinimo fondo lėšomis

Kaip fizinis aktyvumas padeda pajusti gyvenimo džiaugsmą

(Atkelta iš 3 p.)

Tai tebéra galingiausias būdas sukurti ir palaikyti bendruomenę.“

Kartais mus taip prispaudžia bėdos, kad net ir gyventi nesinori, tiesiog neturime jėgų surasti kelio grįžti į normalų gyvenimą. Tikriausiai ne vienam yra kilusi mintis: „**Galbūt pasisusčiau geriau, jei imčiau sportuoti?**“ Pradėjus bėgioti, daugiau vaikščioti pėsčiomis ar dar kaip nors sugalvojus išjudinti save, pastebi, kaip malonu būti gryname ore, kai šviečia Saulė, dvelkia vėjas... ir net lietaus dulksna atgaivina... Leidžiant laiką gamtoje nurimsta mintys, atsiranda tokios emocijos, kaip nuostaba, smalsumas, viltis, kurios yra natūralios nerimo, susierzinimo ir depresijos priešingybės. Pajunti tylą, ramybę, susitaikymą ir harmoniją. Fizinę veiklą natūralioje aplinkoje psichologai vadina **žaliajai mankšta**. Deja, pastaruoju metu mes gana daug laiko praleidžiame uždarose patalpose. O juk ilgą istorijos laikotarpį žmonių smegenys vystési, kai didesnę laiko dalį jie leido lauke, būdami susiję su gamta. Dėl to žmogaus sąmonė taip stipriai ir reaguja į gamtą. Fizinę veiklą gamtoje taip pat padeda pajusti įgimtą džiaugsmą, kurį biologas E.O. Wilsonas vadina **biofilija arba meile viskam, kas gyva**. Biofilija – tai ir noras gyventi, tobulėti, ir pasirūžimas gyvuoti, esant bet kokioms aplinkybėms. Tai ir padeda pažvelgti į gyvenimą platesniu kampu. Ypač psichologinę gamtoje buvimo naudą patiria depresijos kamuojamų žmonių. Tai taip pat primena, kad fizinei

veiklai skiriamas laikas nėra nuolaidžiamas savo silpnypbėms. Daugeliui tai yra rūpinimasis savimi ir net savisauga. Neliake laiko tamsioms mintims, nes jausmus užpildo medžiai, šviesa, paukščių balsai, lapų šnarėjimas ir smarkiai aplėbiantis vanduo (šiuo atveju labai padeda plaukimai). Gamta veikia psichiką, smegenys gamtoje pereina į malonaus žavesio būseną. Pasidaro smalsu, kas vyksta aplink, ir tai jus gerai nuteikia.

Evoliucijai žvelgiant į žmogaus proto ištakas, psichologai pabrėžia, kad žmogaus smegenų vystymasi formavo du poreikiai: mums reikėjo bendradarbiauti mažomis grupėmis ir reikėjo bendrystės su gamta, kad turėtume maisto. Natūralioji atranka nulėmė mūsų anatominius požymius (ilgesnės kojos ir stiprus sėdimenų raumenys) ir sustiprino protinius gebėjimus (orientuotis erdvėje, pamatyti galimybes, išugdė kantrybe) rasti to, ko reikėjo. Išgyventi gamtoje buvo tiek pat svarbu, kaip ir norėti dalintis tarpusavje. Tad, jei neįprasime šiek tiek laiko praleisti gamtoje, galime prarasti ryšį su aiškuo susironimingu numatytojo režimu būsenai. **Susijungdami su gamta iš naujo susipažiname, suvokieme, ką reiškia būti žmogumi.** Būtent tai ir dažnai traukia žmones užsiimti žaliajai mankšta. Lauke galime iš naujo atrasti save, būti savimi, judėjime pajusti dabarties momentą ir priimti viską, ką gali pasiūlyti gyvenimui.

Parengė Romualda Bartulienė
Šaltinis: Kelly McGonigal.
Judėjimo džiaugsmas. 2021

skardinėje, pilnoje aparatu ir elektронikos, net mažas žalias augalėlis maloniai primena, iš kur esame ir kad visi turime šaknis“. Akivaizdu, kad, norint išgyventi, žmonėms reikią sėlyčio su žeme, su pačia dirva. Paprastoje dirvoje esančios bakterijos gali sumažinti uždegimą smege nyse, todėl **žemė tampa antidepresantu**. Kai po nagais patenka žemiu arba giliai kvėpuojame ten, kur aria ma dirva, esame veikiami tų naudin gų bakterijų. Biologai, atradę ryšio su dirva naudą, savo ižvalgą pavadino **senų draugų hipoteze**. Pagal šią teoriją mes vystėmės kartu su šiaisiai organizmais (bakterijomis), todėl jie yra gyvybiškai svarbūs žmogaus imunitinės sistemos ir smegenų palydovai. Svarbūs taip, kaip priklausomos vienos nuo kitų bitės ir gėlės.

Néra nurodymų, kokia fizine veikla turėtume užsiimti. Néra vieno kelio ar recepto, **reikia rinktis tai, kas teikia džiaugsmą**. Tiesiog judėkite, su džiaugsmu judinkite visas kūno dalis, kurios dar juda, bet kur ir bet kada. Išsilankite tik sau reikšmingus tikslus. Pradėkite nuo lengvesnių veiksmų, o vėliau, palaiptiniui didindami kūrį, ijeiksite ir sunkias užduotis. Ieškokite naujų patirčių ir tyrinėkite savo galimybes įsiklausydami į savo kūną, stebėkite savo jausmus ir leiskite sau daryti tai, kas gerina savijautą. Ieškokite vietų, žmonių ir bendruomenių, kurios jus įkvėpia ir kur jaučiate laukiamis.

Ateina komisija į psichiatrinę. Žiūri – pacientai su vairais bėgioja po ligoninę. Nu ką, galvoja, reikia eiti pas ligoninės direktorių į paslaugų, kas čia darosi. Ateina, atsisėda ir sako direktoriui:

Pasijuokime

Kalbasi du senukai:

– Blyn tas daktarų raštas.. nu nėkaip išskaityt neįmanoma, kaip jie taip rašo?!

– Gerai gerai rašo, aš vat su vienu receptu anuomet pusmetį nemokamai važinėjau autobusu, lankiausi operhauze ir gaudavau nuolaidas knygne.. dabar vat jį nunešiau, tai dar pensija pakelė...

Daktare, ar po apendicito pašalinimo aš galės išgyerti taurelę prieš valgi?

– Nelabai... Tiki nevalgykite per dažnai...

Susitiko dvi artimos draugės

– Aš bijau tik dvieju dalyku – stomatologų ir tamsos.

– O tamsos kodėl?

– O tu išsivaizduoju kiek toje tameje yra stomatologų?

Gydymoje, ar iš tiesų taip kensminga išgerti taurelę prieš valgi?

– Nelabai... Tiki nevalgykite per dažnai...

Kaip tavo vyras? – pasiteiravo viena.

– Lyg ir nieko... tačiau vakarais prisileidžia vonią vandens, pasūmia meškerę, uždaro duris ir meškerioja.“

– Reikėtų tau jį vis dėlto parodyti psichiatrui, – susiūlpina draugė.

– Reikėtų... – atsidūsta vyro žmona.

– Betgi taip norisi šviežios žuvies.

Daktare, aš kas naktį sapnuoju tą patį sapną: prieš mane durys su užrašu, aš jas stumiu ir rankomis, ir kojomis – niekaip negaliu atidaryti.

– O kas ant tų durų parašyta?

– «Traukti».

Daktare, ar tiesa, kad pagal kaukolės reljefą galima nustatyti žmogaus charakterį?

– Ne, greičiau jau jo žmonos charakteri!

Daktare, kodėl man jūs liepėte iškišti liežuvį, o visai iji nežiūrite?

– Man paprasčiau skaityt jūsų ligos istoriją, kai niekas netarška man į ausis!

Ateina „naujasis rusas“ pas dantistą. Atsisėda į kedę, išsižiūja.

Dantistas pasižiūri: dantys auksiniai, plombos – deimantinės, ir sako naujam rusui:

– Atpaprashau, bet aš nematau, ką čia reikia taisyti.

– Man ir nereikia nieko taisyti, tik signalizaciją įstatyti.

Namu ūkis

Lapkričio priminimai...

Nori nenori, visiems teks išgyventi, išbūti tamsujį metų laiką. Ypač lapkritis, tas virsmo tarp spalvingo rudens ir juodai baltos žiemės grafikos mėnuo ne tik liūdina, bet kartais kelia labai neramias nuotaikas. Neturime tam pasiduoti nė akimirkai! Tiesiog nedelsdami įjunkime geltoną šviesoforo šviesą – pasiruošimo ramiam žiemos metui ir švenčių laukimo nuotaiką – ir net nepajusime, kad laikas ims tikseti visai kitu, jau žaismingu ritmu.

Namams...

Sugržome į namus iš sodų, sodybų ar tiesiog daugiau laiko leisime uždarose patalpose, todėl ši tamsu mėnesi stenkimės, kad jie būtų kuo šviesesni ir jaukesni. Matomoje vietoje statykime žylinčius vazonus – ypač parsineštus iš lauko – tegul jų žydėjimas vis dar primena vasarą, merkime paskutinių žiedų puokštes.

Ištraukime iš stalčių ar spintelių dekoratyvinės žvakes. Daugelis jų nebaigtos deginti, todėl sunaudoki me nūriomis popietės valandomis – mėgaukimės jų skleidžiamą šviesą ir aromatu triūsdami virtuvėje, žūrėdami filmą ar tiesiog lygindami skalbinius. Nuotaika visuomet pagerės, jei fone tyliai skambės gera muzika. Tam nereikia ypatingų progų ar švenčių – mūsų kasdieninės valandos pačios brangiausios.

Svarojo ir kvapnijoje virtuvėje po ranka ar matomoje vietoje turėtų atsasti rudeniškos žolelių, uogų arbatos, pačių pasigaminti naminių vaisai, užpilai nuo persalimo. Štai garsojai aiškiaregė Vanga sakė, kad ant stalo visuomet turi būti medaus, nes jis traukia gerąsias dvasias, kurios neša į namus gėrį ir džiaugsmą. Po šaukštelių kasdien šio dievų maisto – tikrai pajusime jo naudą (jei nesate jam alergiški).

Nesate tikri, ar nusipirkote tikrai natūralų medų? Štai keli patarimai, kaip pasitikrinti: užtepkite medaus ant duonos riekės – natūralus medus greitai sukičia, o su priemašomis ar cukraus tirpalu jis duonos paviršių padarys drėgną. Valgydami natūralų medų prieš nurytant jaučiame dilgčiojimą gerklėje. Dirbtinis tokio pojūčio nesukelia.

Verta išméginti – ryto kavą su cinamonu. Cinamonas sušvelnina kofeino poveikį, palaiko pastovų gliukozės lygių kraujuijė, mažina potraukį saldumynams, riziką susirgti cukriniu diabetu, suteikia kavai tonizuojantį poveikį, turi geismą žadinančių savybių, mažina cholesterolio kiekį.

Pats laikas trauktis iš spintų šiltai žieminius rūbus – išvédinkime juos, apžiūrėkime, ar tikrai švarius padėjome pavasarį. Gal kokia užsisenėjusi dėmė išryškėjo – laikas išvalyti. Skaros, šalikai, kepuraitės jau turi užimti savo vietą prieškambaryje.

Nepagailėkime démesio šiltai alyvainei. Nors jų ir išvalėme padėdami vasarai, nepakenks dar kartą atnaujinti, impregnuoti. Jei baiminamės, kad lietingu oru per batų siūles iš vidų skverbsis vanduo, išeidiams į lauką tas vietas patepkime sémenų aliejumi arba karšto vandens voneleje išlydyto vaško ar aliejaus mišiniu (lygiomis dalimis sumaišykime).

Permirkusius batus galima greitai išdžiovinti panaudojus plaukų fenu, tik jokiu būdu nepučiant karšto oro srovę, o tik šiltą. Lakuota avalynė atsparesnė drėgmėi, tačiau ir ją bū-

tina impregnuoti – specialiu lauko tos odos impregnantu batus verta išpurkšti bent tris kartus per šaltą sezoną.

Sodininkui, gėlininkui...

Sis rūdus būtent tokis, kai dar galima kuo vėliau nupjauti paskutinį kartą vejų – pavasarį galėsime mėgautis žalia dailia veja, nestyros nuo rudens likę augalų stagarai.

Sunku nuspėti, kokia bus žiema – snieguota ar besniegė. Todėl reikia imtis priemonių apsaugoti jaunus medelius ir kitus augalus nuo šalčių. Egliškai duos didesnę naudą, jei juos dar padengs iškritęs sniegas. Besnieg žiemą gal labiau apsaugos tik nuo kiškių ar stirnų bei kitų spyliaučių nemiegstančių graužikų.

Visuomet pasiteisina durpės. Užpyles neutraliomis durpėmis rožių, rododendru, šilauogiu ir kitų šalčio bijančiu augalu šaknis padarome kauburėlį apie 40 cm pločio ir 20 cm aukščio. Tiesa, šilauogėms ir rododendrami labiau tinka rūgščios durpės, kurias pavasarį belieka paskleisti ir taip atnaujinti bei patreštai dirvą. Gėlynuose taip pat pavasarį tik išsklaidome durpes, kuriomis šiltinome.

Rododendrami rekomenduojama sukonstruoti apsaugą nuo žvarbių vėjų iš agroplėvelės. Sulankstytą daugiau sluoksnį agroplėvelė gali pasitarnauti ir rožių apsaugai.

Nedideli šalčiai iki –10 °C nėra pavojingi, tačiau reikia būti pasiruošus ir sekti sinoptikų pranešimus. Patyrė sodininkai sako, kad per ankstyti apdengė medelius agroplėvelė arba mulčiuodami sukeliame pavojujiems išstūsti arba susirgti grybeliniams ligomis.

Jeigu gerai pažiūstate savo sodo augalus, žinote jų veisles, gal kai kuriuos, atsparius mūsų žiemoms, visai neverta dengti – užtenka gerai prižiūrėti, rudenį išpjauti nudžiūvusias ar būtinas genetinė šakas.

Nesiverskime per galvą norėdami viską idealiai sode sutvarkyti. Pavyzdžiu, pavasariui ramiai galime palikti genėjimą. Kai kurių jautresnių šalčiams vaismedžių žaizdos gali tiesiog nespėti užgyti.

Užtak baltinimą palikti tik pavasariui – nepatartina. Gerai yra apsaugoti žievę ir žvarbuoju metų laiku. Kalkės paprastai iki pavasario nusiplauna, tačiau dabar jau yra specialių mišinių, kurie atsparūs drėgmėi ir tinka rudeniui baltinimui. Nebūtina baltinti jaunų dar tik 4–5 metų medelių.

Iki grodžio mėnesio reikia sugrėbtis ir visus likusius lapus, o vaismedžius patariama nupurkštai vario sulfatu arba natrio karbamidu – nuo pat viršūnių iki pomedžių. Nupurškė natrio karbamidu ir nukritusius lapus, sunaikinsite visas lapuoese esančias grybelines sporas.

Dažnai puolame prieš žiemą nupjauti visus daugiausiaus augalus, nors to daryti visai nebūtina. Žiemoti

galima palikti levandas, dekoratyvinius šalavijus, šliaužiančius šilokus, gvaizdes, uolaskėles, kitas gėles. Puikiai atrodo ir žemoja su lapais bergenijos, eleborai, raktazolės, žiemės, žibuklės ir kt. Nelieskime jų lapų, nebet pašalinkime nugeltusius, pažeistus.

Ziemą tvirti kai kurių augalų žiedkočiai, o dar su sėklų dėžutėmis ar žedynais apsnigti atrodo išpudingai. Pjauti ar nepjauti augalą pasufleruos patijo stangri sudžiūvusi forma, o pajuodę, drėgnai ir išguilę augalai turi būti sutvarkyti.

Daržininkui...

Sulaukę gero derliaus, galime pasidžiaugti, kad dirvožemis gyvas ir dar gausus maisto medžiagų. Tačiau vis prastėjantis derlius verčia sunerimti, gal jau žemelė nualinta?

Jeigu daržą buvote apséjė, pav., garstyčiomis, būtinai apkaskite iš rūdens. Jeigu augo lubinai, galima palikti žiemoti ir apkasti pavasarį. Verta daržui skirtą žemę pabarstyti kompleksinėmis rudeninėmis trąšomis – jos padės atkurti dirvą naujam sezonui.

Tačiau svarbiausias daržininko rūpestisabar – kuo ilgiau išsaugoti užaugintą derlių. Pagrindiniai principai, kurių reikia laikytis atrenkant daržoves ilgesniama laikui, yra jau žinomi nuo seno – daržovės turi būti sveikos, be pažeidimų, sausos, kruopščiai nuvalytos, subrendusios. Patalpos taip pat turi būti tam pritaikytos – tai sausas rūsys arba vesus ir sausas sandeliukas.

Astrodo, mažiausiai dėmesio reikalauja bulvės, bet taip nėra. Tuo labiau jų negalima laikyti maišuose. Labai svarbu perrinkti ir atskirti pažeistas ir kuo greičiau jas suvartoti. Apie mėnesį tamsioje patalpoje išlaikius bulves jas dar kartą reikėtų perrinkti ir tada jau laikyti 7–10 °C temperatūroje.

Kopūstų laikymui labai svarbus jų nuėmimo laikas. Gyvybiniai šios daržovės procesai sulėtėja ir gūžė yra pasiruošusi žiemoti, kai temperatūra yra 0–5 °C. Svarbu derlių nuimti sausus orus – bent porą dienų pataikyti be lietaus. Ir rauti su šaknimis! Tik po kelių dienų, jiems apdžiūvus, galima apipjaustyti šaknis. Paliekama po keletą dengiamųjų lapų, kurie apdžiūvę sudaro gerą apsaugą gūžei.

Dedame ant lentynų kotas i viršų ir laikome gerą drėgmę (drėgnis 90–95) turinčioje patalpoje. Išsimetęs grybas ar pelėsis, deja, tuo pat praudys kopūstų derlių.

Jau tikriausiai visi daržininkai žino ir prisimena, kad kopūstai nemiegsta bičiulystės su vaisiais.

Naujovė – gūžės, nuėmus den-giamuosius lapus ir nupjovus šaknis, vyniojamos į maistinę plėvelę.

Nuo senų laikų patirkintas metodas burokėlius ir morkas laikyti smėlio dėžutėse 0–3 °C temperatūroje. Pasiteisino ir sluoksniaivimas dėžutėse, perklojant polietileninėmis plėvelėmis. Tik svarbu laikas nuo laiko jas perinkti.

Burokėliai skaniausiai ir geriausiai laikosi, kai būna nukasti iki šalnų. Lapus nupjaujame, apdžiūviname ir sandeliuojame dėžutėse su smėliu 1–3 °C temperatūroje.

Tačiau visi sutaria, kad norėdami savo užaugintą derlių išlaikyti kuo ilgiau, galvokime apie tai dar pirkdamis sėklas – rinkimės velyvas veisles.

Pašnekėsiai ar pabėgimas?

Mezgu ir mezgu... jau keletas dienų be perstojo, kai tik galiu atitrūkti nuo kitų darbų. Nesu gera mezgeja, bet keletą nesudėtingų raštų išmokau dar vaikystėje ir vieną kitą mezinį esu prasmaniusi. ... Uždėti, sumegztai kartu su išvirkcia akimi, gerą nukelti... Sumegzti, uždėti, nukelti... Švelnūs siūlai teka tarp pirštu, o mintys taip pat, vos spėja paskui mezginio eilutes. Turiu skubeti, sarašas šalikų ilgokas, kaip ir jie patys. Dabar tokie madoje – dvigubai, dar turi užtekti apsiptyturiuoti aplink kaklą kelis kartus, kad vos tik nosis kyšotų, nesvarbu, kad blauzdos ar nuogos bambos iš po trumpo nertinio matosi. Šitas, ramesnių ir šiltų spalvų – vyresneliui. Šiemet jau savo pirmajį jubiliejų atšventė, anūkėlės sulaukė. Ir pats toks ramesnis, išmintingesnis patapo. Nebešokinėja kaip degtukas, kai kas nepatinka, o jaunystėje buvo vargelio, vis kur nereikia išipainiodavo. Jaunesnysis ramesnis, meilesnis, labiau dalykiškas ir mokantis kiekvienoje situacijoje greit susigaudyti, diplomatiškai reikalą išspręsti. Tegul bus jam štie, linksmesnio atspalvio melanžiniai siūlai. Taip ir derinu kiekvienam – dideliam ir mažam pagal charakterį, pagal akų spalvą, pagal pomėgius. O ar pataikysi – nežinia. Nežinia apskritai, ar užsiriš kada, ar nešios... Kas man. Svarbu mezgu, stengiuosi, nes taip sugalvojau: Kalėdoms visiems po šaliką...

Tik, beje, kodėl sugalvojau dabar čia jums apie tai papasakoti? Apie tai, kad mezgu paprasčiausius šalikelius? Kad visą savo laisvą laiką nersiu ir nersiu aki po akies – vienodai, ramiai, neskubėdam... Nersiu ir galvosiu, apie visus saviškius, apie tai, kaip greičiau ateis tylus ir ramus šv. Kalėdų metas? O gal tiesiog nedrištų prisipazinti, kaip labai pavargau nuo viso to, kas vyksta aplink mane ir mus visus – nuo maršų, gaudynių, sienu statymo, nuo galimybų ir negalimybų, nuo vetavimų, draudimų, leidimų, brangimų, nežinių ir tiesiog absurdisko triukšmo? Pavargau, o pakeisti nieko negaliu – nebent pačiai maištauti ir triukšmauti? Nepadės... Todėl, gal tiesiog taip – akis po akies... eilutė po eilutes, taip šiltas mezginių susūildys ar pradžiugins mano vaikus ir vaikaičius, o man tiesiog padės paprasčiausiai pabėgti nuo to, kas ziedžia ir skaudina. Nebežinau, ar tai pabėgimas, ar laukimas? Laukimas kažko šviesaus ir tikro? Žinau tik viena – tikri bus mano šalikelių, tikrai danguje sužibės Žvaigždė...

Augustina

PS. Ir dar... ryto šventas Martynas, paskutinė senolių švēsta rudens šventė. Žemaitijoje tą dieną valgydavo žąsi ir iškrūtinkaulio burdavo orus. Sakydavo, jei Martynas su bradu, tai Kalėdos – su ledu. Va, tuomet tai ir pravers mano šalikelių!

SKANAUS!

Baltagūžių kopūstų skonis vienas iš maloniausių iš visų kopūstų veislių. Juose gausu skaidulinių medžiagų, magnio, vitamininė K ir C, baltymų, riebalų, angliavandeniu, kalio ir kalcio, fosforo, jodo ir kt. Jie ypač tinka troškinti, dera su pupelėmis, morkomis, porais, salierais ir svogūnais.

Tinkamiausi kopūstų prieskonai – kmynai, laurų lapeliai, muskatai, petražolės, baltieji pipirai, kalendros, laiškiniai česnakai.

Garbanotieji kopūstai – taip pat baltagūžių veislė. Jų skonis kiek atitresnis. Tinka šutinti ir ruoštis kaip baltagūžius. Viršutinius žalius lapus pirmiausia reikėtų kiek pavirti.

Troškinti kopūstai su kmynais

Reikės: 1 kg baltagūžio kopūsto, 1/8 l daržovių sultinio, 100 g lydyto sviesto, 2 šaukštelių cukraus pudros, 2 šaukštelių kmynų, pusės šaukštelių druskos.

Viršutinius lapus nulupkite, perpjaukite gūžę į keturius dalis, išsmikite kopūstuką. Ketvirčius išskirstykite lapais ir juos supjaustykite placiomis juostelėmis. Puode ištrypinkite sviestą, įjį dėkite ir maišydami pakepinkite cukrų, po truputį sudėkite kopūstų juosteles, pilkite po truputį karštą sultinį, berkite kmynus (jei nemiegstate, berkite tarkuoto imbiero ar sojų padažo) uždenkite ir lėtai troškinkite apie 40 min. Pabaigoje suberkite druską, jei skystis visai išgaravo, galima dar iplilti sultinio ar vandens. Labai tiros rūkytų dešrelį, kiaulienos kepsnių, kalakutienos kotletų.

Garbanoti kopūstai su šonine arba lašinukais

Reikės: 1 kg garbanotųjų kopūstų, 2 l vandens, šaukštelių druskos, 1/4 daržovių sultinio, 4 šaukštelių grietinės, 2 šaukštelių konservuotų žaliųjų pipirų, 50 g šoninės ar lašinukų su raumeniu (kelios riekelės), šaukštoto aliejaus.

Viršutinius lapus nuimkite, perpjaukite kopūstą į 4 dalis, gerai nuplaukite šaltu vandeniu ir dėkite į pasūdytą verdantį vandenį. Virti apie 10 min. Išgriebtus ir gerai nuvarvintus kopūsto ketvirčius dėkite į kepimo formą, užpilkite karštą sultinį, grietinę, sumaišytą su žaliaisiais patraiškytais pipirais ir skeudinkite apie 15 min. 220 laipsnių C įkaitintoje orkaitėje ant vidurinės lentynos. Tuo

„Jei per Martyną antis vandenye, tai per Kalėdas bus ant ledo...“

Dulkiant lapkričio pradžios nešaltam lietui turguje šurmilio daug nebuvvo. Senoliu išmintimi apie orus ir antis pasidalijusi prieniskė sakė, kad skrostą antį jau turi „paslėpusi“ šaldiklyje didesnėms šventėms, o šiuos du mėnesius moteris nutarusi labiau taupyti, juk žiemą mokesčiai didesni, ir vaistams, jos žodžiais, reikia daugiau pinigelių šaltesniu metu laiku. Gali būti, kad žmonėms kovid tema jau kiek pabodus arba daugiau įprato. Nes ne vienas juk per Visus Šventus ir sušilo, ir vėjas stipresnis paskui supūtė, todėl ir nusišiaudint galima išgirsti, ir raudoną nosį, ašarojančias akis po kauke slepiant, kad tik „kiti nepagalvotų, jog gali apkresti“.

Išties, žmogus dar vis bijo žmogaus ir, matyt, ne viena prasme, nes antai didesniame turguje ilgametė prekeivė keistai pataisė tašę, kurią nešu per petį, nekreipdamas dėmesio. Ji padėjo tiesiai ant sirdies savo ranka ir pasakė: „vagiai viską, kas tik mo-ka...“ taigi galbūt šioje vietoje ir nieko naujo.

O lapkritis juk ne veltui vadina mas priešžiemo mėnesiu, nes jau vi-sas derlius iš laukų parvežtas, drauge su juo grįžta iš laukų ir protėvių vėlės, globojusios pasėlius, javo bendrima... Jos mums padės, matyt, mūsų kas-dieniuose gyvenimuose, vis priminamos, kiek nedaug reikia daiktų, o ir maisto galima tiek daug neišmesti galbūt...

Iprastai nuolatiniai pirkėjai rinkosi „Du medu“ kepyklėlės duoną, pyragą, kitus gaminius. Kiti ieškojo „Garliavos“ duonos, Dzūkijoje keptos naminės duonos, kurios taip pat galima surasti.

Kaip visada, pirkėjai pirkо pieną bei jo produktus. Litras pieno kainavo 0,50–0,60 euro, litras grietinės – 3,80–4,50 euro, pusē kilogramo sviesto – 4 euros, pusē kilogramo varškės – 0,80–1,20 euro. Ožkos pieno sūris kainavo iki 3 euro, karvės pieno sūrį pagal skonį, dydį, gaspadine galima išsirinkti ir už 1,20–5 euros ir daugiau.

Bitininkai medaus pusės litro stiklainį pardavė už 4 euros, kilogramą – už 6 euros. Buvo galima jau išsigyti ir gražių vaškinį žvakiu. Dešimt vienos kiaušinių kainavo 2,30–2,50 euro.

Kilogramas bulvių kainavo 0,40–0,60 euro. Yra pirkėjų, kurie perka po tris kilogramus ar penkis, vieni iškart įvardija, kad „bulvių cepeliniams, kai bulvės bus tarkuojamos rankine tarka“, kiti – perka nesidomėdami per daug nei kaina, nei veisles.

Perkami ir namie paruošti krienui. Jų kaina, priklausomai nuo in-

„Prienų turguje perki, savo kraštą tu remi!!!“

Bananai – vienas nuostabiausiu augalų

Bananai – tai vienas pirmųjų žmogaus augintų vaisių, Indijoje buvo auginami jau prieš 3500 metų. Indijoje, kaip maistas, suvartojamas visas bananas – jo vaisiai, žiedai, stiebai, tik lapai – kaip lėkštės.

Sakoma, bananai yra nuo visų ligų... Tod kuo gi naudingi bananai mūsų sveikatai?

- gausu vitaminų, mineralų ir lastelinos;
- puikus energijos šaltinis;
- gausu geležies, dėl to tinkai žmonėms, kenčiantiems nuo anemijos (mažakraujystės), geležis skatinia hemoglobino gamybą mūsų organizme;
- daug kalio, o kalis padeda sumažinti aukštą krauso spaudimą ir mažiną kaulams daromą druskos žalą. Kalis yra būtinės normaliam širdies funkcionavimui, todėl,

valgant daug bananų, jie pasitarnaus kaip profilaktinė priemonė nuo širdies ligų;

- puikus maisto produktas moterims, kadangi sumažina menstruacijų sukeliamus spazmus ir sulaiko skryscius organizme;
- puikus maisto produktas kenčiantiems nuo skrandžio opų, nes jie sumažina skrandžio rūgščių kiekį ir, padengdami skrandį, ji apsaugo;
- sumažina rėmens simptomus;
- gali natūraliai palengvinti vi-durių užkietėjimą, kadangi juose yra pektinų.

Kūčių stalui, jau senokai puikuojasi ant prekystalių turguje iš Ispanijos „atvykė“. Saldžių lupamų mandarinų kilogramas kainavo 1,70 euro, saldžių granatų kilogramas – du euros, persimonų – 2 euros, obuolių – 0,80–1 eurą, kriausiu – eurą, slyvų „vengerų“ – 1,80 euro, šviežių agurkelių kilogramas kainavo 1,80 euro, avietinių pomidorų – 1,39 euro.

Išlaužo „Mėsos kraitės“ kioske turgaus lankytojai pirkо lašiniuoju, kurio kilogramas kainavo 5,90 euro, kepeninio – 4,40 euro, „bačkoje“ rūkytos vištos – 5,20 euro, vytintos nugarinės – 9,80 euro, šalto rūkymo „Bajorų“, „Česnakinės“ dešros, kurių kilogramas kainavo 6,80–6,99 euro; sūdytų lašinukų kilogramas kainavo 6,90, kitur buvo galima pirkти natūraliu dūmu kvepiančių su daugiau raumenuku ir mokėti 8 euros už kilogramą. Pagal skonį bei poreikius mėsos gaminius pirkо ir iš Želvos krašto prekeivio, ir iš mūsų rajono šeimininkų, kurios gamina ir spirgučius, taukinę, pašteta.

Žuvies pirkėjų randasi visados, nors kitur jų ir mažoja. Kilogramas sauso šaldymo jūros ešerio filė kainavo 6 euros, šokio – 6,90 euro, jūros lydekos sauso šaldymo – 3,80 euro, riebiuosilpno sūdymo norvegiškos silkės – 2,60 euro, matjé (silkė) filė – 4,90 euro. Karšto rūkymo skumbrys išsklotinės kilogramas kainavo 5,90 euro, sviestažuvės – 6,90 euro, šalto rūkymo tuno filė – 7,90 euro, skumbrys – 5,90 euro, didelės namino dūmo s.r. skumbrys – 6,90 euro, vytintos lašišos – 11,90 euro, krevečių džiūvėsliuose – 4,90 euro, karšto rūkymo šamo filė – 6,90 euro. Buvo nemažas pasirinkimas ir šviežios žuvies.

Tuštoka ir gyvūnėlių turguje. Tik būti arčiau vieni kitų tarytum ragina meilės paukščiai vadinami balandžiai. Vištos „džiaugiasi“ nuperkamos, nebus taip susikimšusios narveliuose, gaus naują šeimininką ir daugiau laisvės. Ūkininkų taip pat nebuvo daug, bet grūdų ieškantiems buvo galima pasirinkti. Tilk sako, kad kadais ir kvietys buvęs kitoks, natūralesnis. Dabar gi labai daug glitimo turi. Centnerį kviečių, miežių, kvietrugiu, rugiu pirkti galima už 12 euros, avizū – už 10 euros.

Kad kitas turgus „bus gyvesnis“, buvo įsitikinusi ilgametė prekeivė, nes, jos nuomone, visada daugiau perkančią ir siūlančią po bet kurio mėnesio dešimtos dienos.

Štai keletas greitų sveikų receptų smaližiams su bananais:

Bananų glutonutis

Reikės: 1 banano, 0,5 puodelio riešutų pieno (tinka ir paprastas karvės pienas), 3 š. maltų linų sėmenų, 1 š. medaus, 1 arb. š. vaniliės.

Viskā sudėti į kokteilinę ir suplakti.

Bananų ir sėklų saldainiai

Reikės: 1 didelio banano, 2 š. linų sėmenų, 4 š. saulėgrąžų sėklų, 4 š. molitūgų sėklų, 1 š. aguonų, 1,5 š. medaus.

Susmulkinkite linų sėmenis, saulėgrąžų, molitūgų sėklas, aguonas iki miltų (tam galite naudoti kava-malę). Masę gerai išmaišykite su susmulkintu bananu ir medumi. Formuokite norimos formos saldai-nius ir palaikykite šaldytuve bent kelias valandas.

Kodėl kraujuoja dantenos?

(Atkelta iš 3 p.)

Dantų valymas – dalykas atsakingas

Dantenų kraujavimą dažnai pro-vokuoja prasta burnos higiena, nes dantys valomi neteisingai, per trumpai. O be reikalo...

Dantenes traumuojama netinkamas dantų šepetėlis. Jei jūsų dantys ar dantenos jautrios, dantis valykite minkštu ar labai minkštu, bet ne vidutinio kietumo ar kietu šepeteliu. „Parinkite kuo minkštesni dantų šepeteli, sintetiniai šereliai, kuris lengvai slystų dantų ir dantenų paviršiumi. Valykite dantis švelniais suka-maisiais, vibravojančiais ir šluojamaisiais judesiais 2–3 minutes (dar geriau – 5 min.), stipriai nespauzdžiant šepeteliu prie dantų, tarpdantenių ar dantenų paviršiaus,“ – atkreipia dėmesį Julita.

Siauriems tarpdanteniams – siūlas ar šepetėlis

Svarbu nepamiršti pavalgius, o ypač prieš valantį dantis vakare, iš tarpdantenių pašalinti maisto likučius tarpdantenių siūlų ar šepeteliu. Šios priemonės ypač svarbios, kai tarpdantciai siauri, o dantys – lyg susigrūdė. Burnos higienistė pataria naudoti iš pradžių siūlą, o tada tarpdantenių šepeteli, specialiai parinktą Jums, odontologo ar burnos higienisto. Netinkamai naudojamos priemonės gali traumuoti dantenas.

Naudokite specialią pastą

Pasak pašnekovės, atlikus burnos higienę ar esant stipriam kraujavimui, svarbu vartoti būtent kraujujančiomis dantenomis skirtą pastą. Jos sudėtyje turėtų būti antibakteriškai veikianti veikloji medžiaga chlorheksidinas, taip pat arbatmedžio, gavazdikelių aliejaus, ažuolo žievės, bičių pikio, sibirinio kėnio, saldy-medžio šaknies ar ramunėlių, medetų ekstrakto; A, E vitaminų.

Tačiau dantų pastą ar skalavimo skystį, kuriamė yra ažuolo žievės, medetų ar chlorheksidino, nederėtų vartoti ilgiau dviejų savaičių, nes dantys gali pagelsti, paruduoti. Esant sveikoms dantenoms, rekomenduojama naudoti remineralizuojančias

pastas, kurių sudėtyje yra hidroksiapatitų. Jos ant dantų sudarys apsauginį barjerinį sluoksnį ir apsaugos nuo išorinių veiksnų bent 12 val. Rinkitės pastą, kurios sudėtyje nėra SLS (sodium lauryl sulfato), nes ši medžiaga sukelia putojimą, ir ilgai-niu gali atsirasti burnos sausumas, opeles. Rinkitės neputojančią, kuo natūralesnę dantų pastą.

Kada vartoti burnos skalavimo skystį

Burnos higienistė pacientams nerekomenduoja nuolatos naudoti skalavimo skystį. Tačiau ūmioju periodu, kraujuojant dantenomis, po dantų valymo rytė ir vakare pataria naudoti specialų burnos skalavimo skystį. Beje, tame pamirkus tarpdantenių šepetelių ir jį įvedus tiesiai į tarpdantcius, efektas bus geresnis.

Rinkitės skalavimo skystį, kuriamė būtų ramunėlių, šalavijo, eukalipto, pipirmėčių ar čiobrelio ekstrakto; alijošiaus, propolio.

Naudinga dantenes pamasažuoti ar įtrinti bičių pikio tinktūra ar vitamino E tirpalu.

Labai efektyvi priemonė burnos ertmės irrigatorius – purškiklis, kuris skalavimo skystį ar vandenį purškia pulsuojančia srovele į dantis ir dantenas. Tada gerai išskalaujamos dantenų vagelės, tarpdantcių, masažuojamos dantenos ir iš sunkiai pasiekiamų vietų pasišalina minkštasis dantu apnašas.

Kartą metuose – burnos higiena

Atsiradus kraujavimui, krepki-tes pas specialistus, kurie įvertins dantenų kraujavimo priežastis. Nere-tai pacientai, vartodami įvairias prie-mones, šiek tiek sumažina krau-javimą ar kitus nemalonius pojūcias, tačiau pati priežastis niekur nedings-ta, o tik rimteja...

Bent kartą metuose (dar geriau – karta per pusmetį) profilaktiškai apsilankykite pas odontologą ir burnos higienos specialistą, kad būtų įvertinta jūsų dantų ir burnos ertmės būklė. Svarbu neapleisti burnos higienos ir ja rūpintis ne mažiau nei kasdienine rankų švara, – šypsosi Julita.

Veronika Pečkenė

IVAIRŪS

Vidmantas Žiūko Inžinerinių Matavimų atlikas kadastrinius matavimus žemės sklypų, esančių: Dzingeliškių k., Birštono sen., Birštono sav. Skl. Kad. Nr. 6908/0005:0152. Kuris ribojasi su Marijos Žukienės, Angelės Šilknienės ir Vytauto Žiūko deklaruota gvy. vietas nėra žinomas (Kad. Nr. 6908/0005:0214) sklypu. 2021-11-19 nuo 10:00 iki 11:00 vyks ribų derinimas vietovėje. Liepę g. 196, Važatkiemio k., Prienų sen., Prienų r. sav. Skl. Kad. Nr. 6955/0005:0038, kuris ribojasi su Eglės Keliuotės (mirusi), Onos Griškienės (mirusi), Vlado Vaikšnio (miręs) (Kad. Nr. 6955/0005:0068) sklypu ir Sniegulės Šukštenės deklaruota gvy. vieta Jungtinės Amerikos Valstijos, Rasos Narbutienės deklaruota gvy. vieta Norvegija (Kad. Nr. 6955/0005:0095) sklypu. 2021-11-19 nuo 13:00 iki 14:00 vyks ribų derinimas vietovėje. Prašome atvykti minėtų kaimyninių sklypų suinteresuotus asmenis, jiems neatvykus darbai bus tešiamai. Pastabas prašome pateikti per 30 dienų nuo matavimų datos. Tel. 8 637 96 043.

Apvogta parduotuvė

Lapkričio 4 d. apie 9 val. 48 min. gautas moters (g. 1984 m.) pareiškimas, kuriamė nurodoma, jog atvykusi į darbovietai Prienuose, Tyliojoje g., rado išlaužtą parduo-tuvės langinę. Viduje pasigedo įvairių alkoholinių gėrimų ir cigarečių.

Nuostolis nustatinėjamas.

Sulaikytas vogtas automobilis

Lapkričio 5 d. apie 11 val. 40 min.

Prienu r., kelyje Suvalkai-Marijampolė-Kaunas, patikrinimui buvo sustabdytas kroviniinis auto-

mobilis „Mercedes Benz“, kurį vairo Uzbekistano pilietis (g. 1992 m.). Patikrinus duomenų bazėje, paaškėjo, kad sunkvežimis 2021 m. lapkričio 4 d. pavogtas Švedijoje. Sunkvežimio priekabos viduje rastas kitas TESLA markės automobilis. Krovinių automobilio vairuotojas sulaikytas ir uždarytas į laikino sulaikymo patalpą.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK pirminę informaciją

Didikų Pacų pėdsakai – ir pasaulinėje kavos istorijoje

(Atkelta iš 1 p.)

ir pirmia mintis, „šovusi“ į galvą, buvo: „gal koks lietuvis Salvadore „pasūžymė“ ir dabar vairuotojas aškinasi, kas čia atsitiko“. Bandžiau pasiteirauti, kodėl to klausia, bet man tebuvo atsakyta, kad apie mane klausia jo viršininkas.

Taigi į plantacijas važiavau sustingė, o kai galiausiai atvykau, mane pasitiko du pagyvenę žmonės, prisistatė lietuvių. Tuomet labai nustebau, kaip šie žmonės gali būti lietuvių. Vėliau jie papasakojo nuostabią istoriją apie savo šaknis ir kaip jų protėvis Salvadore atrado iki tol niekam nežinomą kavos rūšį. Visi buvo šoke, kad tokia maža šalis, kaip Lietuva, yra palikusi išpaudą pasaulinėje kavos istorijoje.

Beje, lietuviškų „šaknų“ turinčių kavos plantacijų pasaulyje yra ir daugiau, bet aš negirdėjau, kad kas nors kitas jas būtų radęs. Kadangi aš pat labai ieškau lietuviškų kavos istorijoje, per savo karjerą man pavyko rasti du tokius atvejus.

– Ar užsimezgusius ryšius su Alfredu ir Marija Pacais palaikote iki šiol?

– Taip, su Pacais gražiai bendradarbiaujame jau daugiau nei 10 metų ir vieni pas kitus atvažiuojame, gilinamės į kavos subtilybes. Dėka tos pažinties Lietuva tapo ir pirmaja eksporto šalimi pačių Pacų pagaminto romo. Iki tol Salvadore niekada nebuvu gaminamas romas. Kadangi Pacai turi didelį cukraus fab-

riką, jie išteigė ir romo gamykla. Šis gérimas yra ivertintas ir pasaulinėse parodose, o Lietuva buvo tapusi pirmaja eksporto šalimi.

– Šios pažinties dėka į Lietuvą atkeliau ir „Pacas de pacas“ kava. Viename intervju esate minėjės, kad ši kava atskleidžia ir lietuviško būdo savybes: kokias?

– Pacas, kaip kavamedis, yra neaukštas, bet labai tvirtas ir atsparus klimatinėm negandom. Tie kavamedžiai buvo praktiškai pasmerkti žūčiai. Visgi, nenorėdami jų išmesti, augintojai juos persodino į kitą kalno pusę, kur pūtė atšaurūs vejai, buvo šalta, mažai saulės ir, pasirodo, iš jų išaugo labai gera, atspari ir derlinga rūšis. Dėl šių savybių kavamedis buvo naudojamas kavos kiekui auginti, bet vėliau paaškėjo, kad, augdamas gerose sąlygose, jis gali būti ne tik derlingas, bet ir labai skanus.

Kai pirmą kartą paragavau „Pacas de Pacas“ kavos, man pasirodė, kad ji turi geltonų slyvaičių skonio. Kaip žinia, šis vaismedis Lietuvoje labai plačiai auginamas soduose.

Taigi atsparus kavamedis, turėjės geltonos slyvaitės skonį – visai tai man atrodė taip lietuviška, todėl ir nuspindžiau, kad ši kava privalo būti mūsų asortimente. Ši rūšis lietuviškų šaknų turi ne tik augintojų giminystės ryšiai, bet ir savo skoniui, ir „charakterio“ savybėmis.

– I Lietuvą iš Salvadoro tikriausiai atkeliau ir daugiau lietuviškų „šaknų“ turinčios kavos rūšių: kiek jų šiuo metu galima

Lietuvos delegacija kartu su Julita Pacas (kairėje) ir Alfredo Pacas (viduryje).

paragauti Lietuvoje?

– Reikėtų paminėti, jog Pacų šeima turi ne vieną kavos plantaciją. Lietuvą pasiekia kava iš maždaug dešimties Pacų ūkių, bet jie turi ir daugiau. Tų rūšių ir rūšelių iš Pacų ūkio pas mus yra daug: Moka, Bernardina, Pacas, Pacamara ir t.t.

– Šiais laikais kava tikriausiai neišvengiamas kiekvienų namų ritualas: ar prie Pacų didybės prisiliesti galime, gerdami namuose paruoštą kavą, ar visgi tam reikalingos specialios technologijos?

– Su kava viską svarbiausia pa-

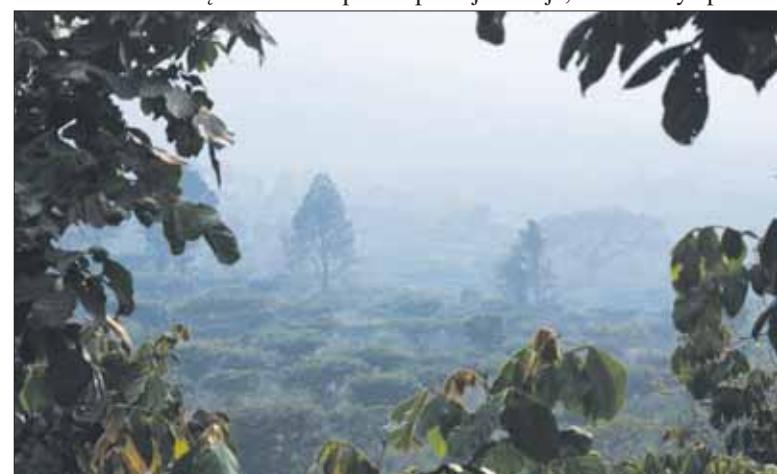
daryti tinkamai. Kavos kokybę užauga plantacijoje ir nuo tos minutės, kai vaisius yra nuraškomas nuo medžio, kokybę galima tik išlaikyti arba sugadinti. Jos negalima padauginti. Galima šiek tiek išryškinti, bet pri-dėti – neįmanoma. Gerai kavai reikia tik karšto vandens ir kavos. Daugiau jai nieko iš esmės nereikia, nebent yra kokių nors kitokių specialių poreikių. Dažnai žmonės investuoja į kavos įrenginius ir stengiasi kuo pigiau nusipirkti kavos. Čia yra didelė klaida. Skonio reikia ieškoti pačioje kavoje, o ne bandyti pridėti

cukraus, pieno ar tikėtis jo dėl aparato.

– Kokį skonį iš Pacų asortimento Jūs, kaip ekspertas, rekomenduotumėte paragauti kavos mylėtojams?

– Reikėtų ragauti ir rasti tai, kas jums tinka, o ne naudotis kieno nors rekomendacija. Trupučiuką kantrybęs, pasikalbėkit su kava, paragaukit vieną, antrą, trečią rūši ir rasit tai, kas jums patinka. Jei nerasit, linkiu nenuleisti rankų. Kavą, kaip ir žmogų, reik mokyti pažinti ir moketis ja mėgautis.

Rimantė Jančauskaitė

Rytas Pacų ūkyje.

Kavauogių atranka.

Sunokusios kavauogės iš Pacų ūkio.

Kartu su pasaka

Prienų „Ąžuolo“ priešmokyklėnukai (mokytojos Edita Jucienė ir Sandra Leonavičienė) spalio 22 d. svečiavosi Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos Vaikų literatūros skyriuje. Daugelis iš mažųjų šioje bibliotekoje lankėsi jau ne pirmą kartą, todėl džiugiai dalinosi prisiminimais apie viešnages bibliotekoje kartu su jų lankytų lopšelių-darželių grupių draugais ir auklėtojomis, pasakojo, kokias knygeles tada jiems skaitė bibliotekininkės, su kokiais knygelių veikėjais jau yra pažintami. O tie priešmokyklinių grupių mokinukai, kurie bibliotekoje lankėsi pirmą kartą, susidomėję klausēsi bendraamžių išpuodžių ir smalsiai tyrinėjo aplinką – juk tiek daug įdomaus ir nepažintino aplinkui, tokia gausybė knygų knygelių, žaislų ir žaidimų!

Nurimus pirmiesiems išpuodžiams, bibliotekininkės pakvietė vaikicius apžiūrėti knygų parodę, iš kuria pateko pačios gražiausios pasakų knygėles mažiesiems skaitytojams. Čia buvo ir lietuvių liaudies, ir įvairių kitų pasaulio tautų pasakos, ir vieno žymiausių pa-

sakininkų Hanso Kristiano Anderseno pasakų knygos, ir šiuolaikinių lietuvių rašytojų, rašančių vaikams, knygėles. Be abejonių, parodoje savo vietą rado ir žaislinės, ir garsinės knygėles, kuriose pasakos ir kitokie pasakojimai iliustruoti ne tik piešiniai, bet ir tūrinėmis iliustracijomis, muzikiniai kūriniai, gamtos garsais ir kt.

O viena knyga vaikus sudomino ypač, nes – iš kurios pusės ją beverstum – vis i pasakos pradžią pataikai! Taip neįprastai išleista Justino Marcinkevičiaus eiliuotų pasakelių vaikams „Voro vestuvės“ ir „Grybų karas“ knygėlė. Kadangi vaikai bibliotekoje lankėsi rudenį, tai ir pokalbis pasisuko rudens takeliu, į mišką, grybauti! Ta proga vaikai prisimine, kokius grybus pažįsta, kokius kartu su tėveliais renka, o ištrauką apie rudeninį grybų lietu iš eiliuotos Justino Marcinkevičiaus pasakos apie neįtikėtinus grybų nuotykius paskaičiusi bibliotekininkė pakvietė mažuosius bibliotekos lankytujos pažiūrėti animacinių filmuką „Grybų karas“ ir sužinoti, kuo baigësi grybų pulkauyno Baravyko ir jo kariaunos žygis į karą par-

nešti šilko skarą. Žiūrėdami animacinių filmuką ir susipažinę su grybų armijos kareiviais, „Ąžuolo“ progimnazijos priešmokyklėnukai patys dar kartą suskaiciavo visus šaunius grybų armijos karius, o juos skaičiuodami ir naują skaičiuotę išmoko:

„Vienas šleivas, / Du kreivi, / Keturi – pusiau gvi. / Penktas – mažas ir kuprotas, / O šeštam – ilžižes kotas. / Septyni – visai seni... / Kokia armija šauni!“

Daug šurmilio, daug juoko, daug šviesių emocijų trykštė tryško! Ojuk taip ir turi būti, kai susiinku su knyga.

Ir ne bet kokia knyga, o su pasaka!

Ir ne bet kokia pasaka, o eiliuota!

Ir ne bet kokia eiliuota pasaka, o „Grybų karas“!

Kaip juokavo pats šios pasakėlės autorius Justinas Marcinkevičius, tai pati skaitomiausia ir populiariausia jo knyga. Su šia knyga užaugo šiandienios priešmokyklėnukų seneliai, tėvai, dabar auga jie – šešiamėčiai priešmokyklėnukai, nes nieko nėra smagiau ir gražiau kaip AUGTI KARTU SU PASAKA!

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOSES, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISÉSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavadutoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebutinai sutampa su laiškų autoriių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

remia rubrikas „Kultūra: mumyse ir šalia mūsų“
(Fondo parama – 10 000 Eur.)
ir „Tai, kas išsaugina...“
(Fondo parama – 12 000 Eur.)

Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisgyvenimas

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais – 1400 egz., šeštadieniais – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus Spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

